

Söndagkväll 6 april 2008

- Du är då bara på shirrishirri! utbrast min kollega Chaltu inom kvinnoarbetet i tisdags. Vi hade, tillsammans med Hanna Hagström som arbetar med kvinnoarbetet i Nakamte, arbetat fram ett projekt som ska hjälpa kvinnor med fistula till ett värdigt liv. Vi vill väcka medvetenhet om att det finns bot för detta problem som så ofta är dolt, vi vill hjälpa dem med transport till sjukhus där de kan operera bort fistulan och vi vill sedan stötta med rehabiliterings-insatser.

Chaltus kommentar var inte så fel. Slutet av påskveckan var vi missionärer som är utsända av Svenska kyrkan och EFS samlade till en retreat i Bahar Dar vid sjön Tana i nordvästra Etiopien. Där hade vi tre dagar av vila och vederkvickelse i ordens rätta bemärkelse. Första dagen tog jag tillfället att hyra en cykel i en timme och cyklade in i den platta staden längs sjön. Att cykla är nämligen lite av en passion för mig och det var härligt att känna vinden vina i håret. Två utflykter hann vi med - den första var med båt på sjön Tana till en halvö där vi besökte ett av de 37 klostren som finns på öar och vid denna Afrikas tredje största sjö, som också räknas som Blå Nilens källa. Dagen därpå besökte vi det 45 meter höga vattenfallet vid Tis Isat dit vi hade turen att komma en dag då 50% av vattenmassan föll fritt, vissa dagar används största delen av vattnet vid det kraftverk som byggts vid forsen. Det var fantastiskt att känna vattenstänket och se regnbågens både början och slut!

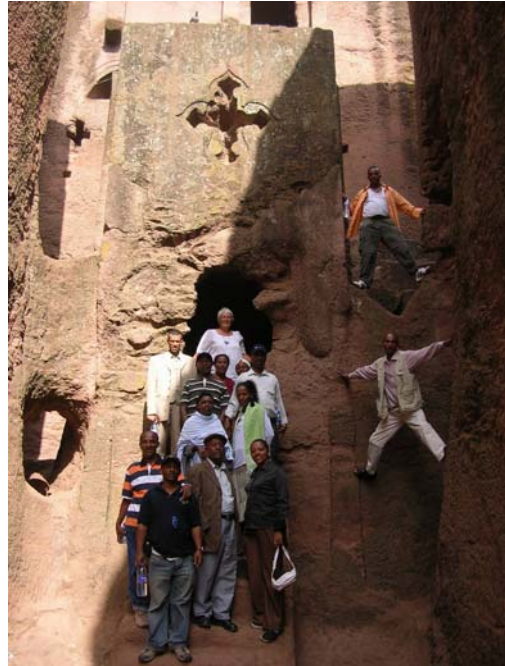

Ett av målen med en missionärsretreat är att berätta för varandra om de uppgifter man står i och att dela glädje och sorg. Vi diskuterade också det strategiplan för Afrikas Horn, som arbetats fram på internationella avdelningen och som ju

berör oss tämligen nära. Vi firade mässta ute under träden i parken vid hotell Tana och hade aftonbön i ett av rummen. Värmen och närheten var påtaglig och lite grann av en storfamilj kändes det som om vi var.

Samma värme och närhet fick jag uppleva med personalen på vårt gästhem Entoto, när vi åkte på en resa till Lalibela torsdag - fredag i veckan som gick. För de flesta etiopier är landet och staden utanför ens eget hem och arbetsplats tämligen okända. Under de senaste åren har personalen gjort resor till några av de sevärdheter som finns i landet och detta har verkligen uppskattats. I år gick resan till UNESCOs världsarv, de kyrkor som finns nedgrävda i berget sedan 1100-talet i Lalibela. Med flyg! Att flyga är ju något som de aldrig hade kunna tänka sig att få uppleva, våra städerskor och vakter, kamrer och chaufför, men varför inte? Att ta sig till Lalibela landvägen tur och retur skulle ha tagit 4 dagar, nu tog det 1½ timme vardera vägen.

Med hjälp av en fantastiskt kunnig och engagerad guide gick vi en för- och en eftermiddag genom 11 kyrkor och fick höra dess historia. "Jag är stolt över att vara etiopier!" var en kommentar som gladdde mig mycket.

Och att dela måltidsgemenskapen med dessa fantastiska människor under två dagar, då jag mer än tidigare förstod att det här med att prata, konversera, är en högt ansedd konst. När jag var ny i landet fick jag ibland frågan "Can I come to your house one day and play?". Då visste jag inte att ordet för prata och för spela/leka är samma sak. På oromiffa säger man "hasaa!" och på amharinja "techawate!" till den som sitter i en grupp och inte har sagt något på en stund. I den här gruppen fanns den äldre mannen som när han skulle gå igenom röntgen blev uppmanad att sätta skon i korgen och som satte ner hela foten i den, 7-barnsfadern till vakt som tappade byxorna när han blev tvungen att ta av sig bältet, trebarnsmodern som skrek i högan sky när planet svajade vid landningen i Gondar, ja, ni kan väl tänka er hur snacket och skrattet gick!

Värme och närhet både från missionärskollegor och arbetskamrater här på Entoto vid dessa två utflykter har stärkt mig, tror jag, till att gå in i veckan som kommer. Tisdag till torsdag ska vi ha en workshop om mikrofinans och sparande för kvinnor från alla Mekane Yesuskyrkans synoder. En organisation som har arbetat med detta i Etiopien i mer än 20 år ska hjälpa oss med den och visa oss hur det fungerar i staden Butajira, dit vi gör en heldagsutflykt en av dagarna. Det ska bli väldigt

spännande dagar! Dessutom så åker Ella Wolde Selassie och hennes man Kes Taye hem i veckan - hon har förberett avslutet för vår personal inför att vi överlämnar gästhuset i Mekane Yesuskyrkans händer inom ett år. Det blir tomt efter dem - just nu så har vi några tomma rum på gästhuset, det har vi nästan inte haft sedan september! Nu nalkas ju våren därhemma, och då vill ingen åka till vintern här. Vad landet behöver nu mer än något annat är regn! I de södra delarna håller det på att utvecklas till katastrof, och här i Addis är det vattenbrist. Det lilla regnet har inte kommit, och då kan inte bönderna börja förbereda jorden.

- I Nakamte regnar det massor! berättade Liselott Olika som ringde i eftermiddags. Månne också snart här!

Fotnot: Shirrishirri betyder utflykt.

Fistula kan kvinnor få vid en förlossning om de föder väldigt unga eller om förlossningen tar tid och är svår. Det medför att de läcker urin och ofta blir utstötta ur familj och samhälle. Operation kan hjälpa dem tillbaka till ett normalt liv.

Bilder:

1. Båtutflykt på sjön Tana: Hanna Toll, Hanna och Magnus Hagström med barnen Clara och Elinor, David Toll och Kevin Andersson
2. Aftonbön på hotell Tana: Torbjörn Toll, Liselott och Dawit Olika
3. -" - : barnvakterna Johanna och Rebecka, David, Hanna, Rebecka och Jonathan Toll.
4. KK vid Tis Isat
5. Mässa vid Lake Tana
6. Personalen i Lalibela